

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 16 A FIE CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'AUNA INAINTEIN BUCUREȘTI: La casa Administrației
IN TARĂ: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STRĂINĂȚE: La toate oficiile po-
stale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

REDACTIUNEA

No. 3—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Est's Agency*, Constantinople
Karakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia
LA PARIS: Se găsesc jurnalele cu 45 Cent.
numarul. la kioscul din rue Montmartre 443

ADMINISTRATIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

ORA A SUNAT

JEFUIREA TERANILOR

DAR PE URMA?

TEATRU NATIONAL

TOLI!

PRIETENUL BARBATULUI

MIZERIILE LONDREI

UN NOU ATENTAT

Un nou atentat s'a comis
contra ziarului nostru.Noaptea trecuta nisce fa-
catori de rele s'au introdus in
redactia si in imprimeria zia-
rului, spargând intrarea tipog-
rafică și deschizând cu chei
false usa redactiei. Ei au furat
mai multe obiecte si mai
ales manuscrite din cutiele
biurourilor și au resturnat
forma cu paginile ziarului
de eri.Or cine isi poate inchipui
cari pot fi acei cari au interes
a fura manuscrite din redac-
tie si a resturna formele. Hoti
de rând nu fura manuscrite
nici strica forme de tipogra-
fie, mai ales ca printre ma-
nuscritele furate se afla si o
parte din prefata d-lui profes-
or Anghel Dimitrescu la dis-
cursurile lui Barbu Catargiu.
Mai mult încă, s'a furat cli-
seul care forma titlul ziarului.
Intentiunea mizerabililor cari
au comis faptul e dar e-
videnta. Ei sperau sa impiedece
aparitiunea EPOCEI.In primul moment am voit
se ne adresam politiei pentru
a urmari pe faptuitorii. Dar,
in urma ne-am convins ca un
asemene demers ar fi inutil,
câci stim ca unii din fosti ser-
vitori ai ziarului sunt asta-zi
agenti ai politiei.Ne marginim dar a de-
nunta faptul opiniunii pu-
bliche, care va sti se ghiceasca
de unde au esit faptuitorii.

REDACTIUNEA

ORA A SUNAT

Muite s'au scris și s'au zis asupra
atentatului din strada Vămei, multe
s'au vor zice și s'au scri încă.Dar cred că a sosit momentul d'a
privi faptul sub punctul de vedere
al urmărilor sale politice. Dacă din
prima zi partidul guvernamental
s'ar fi mărginit a infiera tentativa
de asasinat și pe faptuitorul ei, lă-
sând justiției misiunea d'a descoperi
adevărul în ce privește mobilul care
a împins pe Stoica Alexandrescu,
pentru a se încerca d'a comite un
fapt atât de grav; dacă ziarele ofi-
cioase s'ar fi rezervat d'a face im-
putările și acuzațiunile lor calom-
nioase contra opoziției, atunci
când justiția ar fi avut măcar un
început de probă sau vr'o bănuială
legitimă că crima a avut o cauză
politică și, prin urmare, ar fi putut
presupune că va putea găsi pe au-
torii intelectuali în rândurile opo-
ziției, lucrurile ar fi luat mersul
ordinar și obicinuit în asemeneaImprejurări. Dar faptele de vanda-
lism cari au urmat atentatul și cari
au fost comise sub impulsunea și
cu toleranța autorităților constituite,
neurmărirea culpabililor, amenință-
rile și excitațiile foilor guvernamen-
tale, discursurile răsunătoare și
incendiare pronunțate în întrunirile
guvernamentale, toate acestea au
dat atentatului încercat asupra per-
soanei primului-ministru un caracte-
r atât de straniu, în cât nu este
de mirat dacă mulți, cari în primul
moment considera factul ca serios,
în urmă au început a se îndoi și a
bănui că avem a face cu unul din
acele atentate tieluite de poliție, cu
o farsă sinistrală la care recurg acei
ce au nevoie de a-și retencui edifi-
ciul popularității lor. Poate că a-
ceastă bănuială se nu fie adevărată,
dar a cui e vina că a născut în spi-
ritele unora, dacă nu a acelor cari
au voit și voesc încă să exploateze
faptul unui nebun sau al unui mi-
zerabil asasin, pentru a înegri pe
adversarii lor politici?Prin graba cu care toată suflarea
colectivistă a voit să se folosească
de atentat pentru a lovi în opozi-
țiune și a-și face dintr'ansul o re-
clamă politică, s'a probat opiniunii
publice că partidul guvernamental
se simte atât de slab, în cât a fost
nevoit să se agațe de prilejul ce i
oferea atentatul pentru a-și rein-
prospăta puterile.Dar excesul de zel desvoltat în a-
ceastă împrejurare de colectivitate,
în loc să-i folosească, a paralizat
chiar efectul momentan pe care l'ar
fi putut avea simpatia, ce se im-
pune într'un mod firesc or cărui
suflet onest, în favoarea victimei
unui odios atentat. Tot folosul pe
care partidul guvernamental l'ar fi
putut trage din împrejurarea ce'i
oferise Stoica Alexandrescu a fost
perdut. Faptele odioase săvârșite de
bandele polițienești și acuzațiunile
ridicule și infame repetate de foile
oficioase și de oratorii colectivști,
au neutralizat atât indignațiunea
pe care o resimțea fie-care contra a-
sasinului, cât și simțimintele de
simpatie pentru acela care era să
ceză victima unui fapt mișesc.Din punctul de vedere al interesu-
lui de partid, opozițiunea nu poate
dar de cât se fie foarte mulțumită
văzând nedibăcia și lipsa de tact po-
litic, de care colectivitatea guverna-
mentală a dat o nouă dovadă cu o-
casiunea atentatului.Cu toate acestea, cred că se impune
imperios conducătorilor opoziției
unite d'a ridica vocea contra acuza-
țiunilor sfruntate ce s'au aruncat și
s'aruncă încă din tabăra guverna-
mentală contra onoarei opozi-
țiunii.Dacă nedemna calomnie că opozi-
țiunea a armat brațul asasinului, ar
fi fost numai aruncată de cărturarilor
stipendiați ai guvernului, poate că
șefii opoziției s'ar fi putut mărgi-
ni a opune acestor infami tăcerea
disprețului. Dar se știe că primul-
ministru în persoană a făcut o alu-
siune directă la complicitatea adver-
sarilor săi politici; am auzit pe o-
ratorii colectivști într'o întrunire
presidată de vice-președintele adu-
nării, zicând în gura mare că au-
torii intelectuali ai atentatului sunt
în tabăra opoziției.Mai mult încă, guvernantiții noștri
au umplut presa străină cu rela-
țiuni mincinoase și calomnioase, și
am văzut că ziare mari și oficioase
din Europa au fost induse în eroare,
până a da să înțeleagă că atentatul
lui Stoica Alexandrescu a fost resul-tatal unui complot urzit de opozi-
țiune, pentru a face să dispără per-
soana d-lui Ioan Brătianu și a înlesni
prin aceasta venirea la putere a ad-
versarilor săi politici. S'a insinuat
chiar că opozițiunea a lucrat ast-fel
după inspirațiunea unei politice
streine.In fața unor asemenea calomnii
respândite într'un mod sistematic
în lăuntru țării și în afară, cred că
este de datoria opoziției și a con-
ducătorilor ei să someze pe calom-
natoriilor oficiali și să-i pună în întăr-
ziere de a proba zisele lor.Presa și-a făcut datoria cu prisos.
Ea a susținut de câte-va luni o luptă
nelntreruptă contra regimului care
apasă asupra țării, fără a se lăsa să
fie intimidată nici de amenințări, nici
de maltratări. Ea a stat neclintită
la postul de onoare ca înainte mer-
gătoare în luptă.Dovadă de aceasta sunt atacurile
pasionate și de o violență nepome-
nită pe cari le îndreaptă toată sufla-
rea guvernamentală contra ziarelor
independente. A sosit momentul în
care luptătorii cei mari sunt datori
a se coborâ în arena.In luptele detauri în Spania este un
moment în care taurul hârțuit și
slăbit, e cuprins de o furoare oarbă
și lovește în toate părțile, atunci pu-
blicul strigă: Matador! Matador!
Matadorul apare, înaintea cu spada
în mână și dă taurului lovitura de-
cisivă.Tot așa în luptele politice contra
unui guvern, și mai ales contra unui
regim dictatorial, este un moment
în care impatori și șeful lor nu mai
pot suferi atacurile îndreptate con-
tra lor de presă. Ei devin nervoși și
lovească orbește împrejurul lor. Atunci
e momentul d'a l'ataca într'un mod
decisiv spre a l' reduce la nepuință.Ast-fel și regimul colectivist cu
dictatorul său în frunte, a ajuns la
paroxismul furoarei. Simțindu-se slă-
bit și pe sfârșite, el caută a lovi pe
adversarii săi, fără a se preocupa
nici de legi, nici de morală.A sunat dar ora pentru șefii opo-
ziției d'a intra în luptă. Noi zia-
riștii ne am împlinit misiunea, ata-
când pe adversar și aducându-l în
starea în care se afla el astăzi; mulți
din noi au fost loviți, materialmente
și moralmente, pe câmpul de luptă.Suntem dar în drept a striga șe-
filor noștri:

Matador! Matador!

G. V.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Viena, 29 Septembrie.—Camera de-
putaților.—Ministrul de comerțu pre-
sintă niște credite suplimentare, pen-
tru a acoperi deficiențele ce rezultă din
exploatarea drumurilor de fer ale sta-
tului de la 1881-1885.D. Heilsberg, (stânga) interpelează
pe guvern și întreabă dacă președin-
tele consiliului este dispus a desmînți,
prin declarațiuni neechivoce, știrile ce
circula în privința alianței cu Germania.Sofia, 19 Septembrie.— Represin-
tanții puterilor a avut cunoștința nu-
mai în mod oficios a circularii ce a trimis
generalul Kaulbars represintanților
Rusiei în Bulgaria și nu ai puterilor,
cum zicea depeșa precedentă. Această
circulară recomandă represin-
tanților Rusiei să dea cea mai mare
publicitate vederilor guvernului ru-
sesc, cari sunt următoarele.1-ua. Împaratul speră că în momentul
actual toți bulgarii, după ce au lăsat
de o parte luptele lor de partide, se vor
apropia într'un mod sincer și amical
de Rusia cu deplină încredere și că se
vor adresa Țarului ca unicului lor libe-
rator, care are în vedere binele Bul-
gariilor.2-lea. Timpul vorbelor și a manifes-
tațiunilor goale fiind trecut, Țarul aş-
teaptă fapte la care Bulgaria va pro-
cede fără îndoială cu devotament, și
numai atunci Țarul va permite să se
susție procesul țării atât în interior cât
și în exterior.3-lea. Rusia nu dorește nici nu voește
nimicirea Bulgariilor, din contra, ea do-
rește dezvoltarea țării sub toate rapo-
rturile și numai apropiindu-se de frații
lor Ruși, Bulgarii pot să se bazeze pe
acea că vor fi pe deplin susținuți în
ceștiunile legate atât de întm cu exis-
tența lor și cu viitorul lor.4-lea. Circularea zice că ultimele
fapte nu probează încrederea ce ar a-
vea dreptul Rusia să aștepte din par-
tea Bulgarilor și face să reiasă mai cu
seama faptul de a nu fi dat publicității
depeșa de mulțumire a Țarului.5-lea. Distrugerea drapelurilor a pro-
dus tristă impresiune asupra ori cărui
om de rebel. A distruge un drapel
zice circularea, este un fapt grosolan
și necunoscut în istorie și un atentat în
contra tuturor sentimentelor militare
și contra ori cărei idei de disciplină.
Drapelul e în adevăr un templu dat în
păstrarea unui detașament militar și nu
trebuie de cât să se ia înapoi de la a-
cest detașament dacă nu se arată ne-
demn de dânsul.Tot ast-fel pentru școala de cadetii,
cea ce s'a petrecut nu poate fi de cât
nefast ideilor ce și va face viitoarea
generațiune de ofițeri despre onoarea
militară.6-lea. Dacă e adevărat că decorațiunea
S-tu George a fost nimicită pe drapeul
bulgar, a fost în aceasta o lipsă de con-
venință internațională.7-lea. Circularea tratează de inconș-
cință ridiculă, care arunca o umbră de-
savanlagioasă asupra deputaților adu-
nării, faptul trimiterii în același timp a
celor două depeși adresate Țarului și
prințului Alecsandru.8-lea. Atât prințul de Battemberg, cât
și frații săi nu vor putea sub nici un
pretext să se întoarcă pe tronul Bul-
gariilor.9-lea. Rusia cere ca întrunirea marei
adunări să nu se facă ne că după niște
alegeri fără presiune și libere.10-lea. Considerăm deci ca neapărat
și cerem sa se ridice starea de asedia,
sa se libereze imediat ofițerii ce au lăsat
parte la revoluție, și ca intervalul de la
data ridicării stării de asediū și până
la alegeri să fie de 2 luni.11-lea. In sprijinul cererii noastre pri-
vitoare la liberarea ofițerilor am spus
că din punctul nostru de vedere, nu re-
cunoaștem guvernul actual, compus
dintr'un partid politic și fără un gu-
vern legal și stabil, dreptul moral de a
judeca și de a urmări un alt partid po-
litic.12-lea. In fine sfatuim pe toți patrio-
ții bulgari de a uita trecutul, să nu se
gândească de cât la viitor și să se dis-
pune într'un mod amical și unanim la
noua viață de stat ce se va deschide
înaintea lor, și să pregătească ast-fel
un teren curățit de ori-ce miasme pen-
tru noul și tănărul său guvern.
semnat Kaulbars.Pesta, 29 Septembrie.— Camera a
început discuțiunea privitoare la pre-
lungirea uniunii vamale între Austria
și Ungaria. D. Szilagy a interpelat pe
guvern în privința Bulgariilor. D. Tisza
va răspunde mâine la toate interpela-
rile privitoare la această cestiune.Paris, 29 Septembrie.—D. de Frey-
cinent a plecat la Montpellier.Ziarele republicane lauda discursul
președintelui consiliului.Național Zeitung din Berlin îndem-
nând pe Franca să ocupe Tripoli,
Journal des Debats și alte ziare răs-
pund că n'avem nimic de făcut la Tri-
poli dar că vom respectul drepturilor
franceze în Egypt.St. Petersburg, 29 Septembrie.—
Jurnalul Oficial zice că guvernul ru-
sesc considerând că cholera s'a ră-
spândit în Europa, toți călătorii vor fi
supuși la un examen medical la Ses-
nowitza, Grania, Radziwillow, Volocik,Novoșita, Ismail, Lipkany, Paltcha,
Kahul, Kilia, Vielkovo și la îmbucă-
tura Prutulului.O supraveghere e asemenea stabli-
tă pentru corăbiile ce vin la Reni,
Ismail și Kilia.

JEFUIREA TARANILOR

Colectiviștii știu bine că fără bani
nu mai sunt bun de nici o ispravă.
De aceia, și-au desfășurat toate pu-
terile, au dat ordine în toate direc-
țiunile, să secestreze, să urmărească,
să vînză, numai și numai ca să
și mai prelungească zilele.Dacă stoul de lăcuste, cunoscut
sub numele de perceptor și casier,
s'ar mărgini la încasările dărilor
actuale, la rămășițele constatate în
regulă, n'am avea multe de zis.S'ar dovedi numai că au fost ne-
glijenți și nepricepuți cu unii, că
au pășuit pe alții, spre a și mena-
gia sprijinul lor în localitate, după
cunoscutul sistem colectivist, și a-
tita tot.Dar acum, d. Nacu și ai lui au
închipuit alt-ceva mai neomenos,
mai ilegal mai infam de cât se po-
te descri.

Iată cazul:

Țărani împroprietăriți în 1864 se
ved acum urmăriți pentru niște ra-
mașițe cari se referă la perioada
deja îndepărtată de la 1865-1871.Agenții de percepție nu știu ei
înșiași ce se ceacă de pe la nenoro-
ciii țărani; ei au înșă ordinaul să
stringă bani și să scoată apă din
piatra.Am văzut cu ochii noștrii aproape
20 somașani privitoare la plata de
pământ pe perioada 1865-1871, a-
dresate țăranelor din comuna Gâr-
dești, județul Teleorman. Perceptorii,
cum am zis, nu știu ei singuri
ce se stringă și cum se stringă.In aceasta incurcătură, fără ro-
luri regulate, fără catastișe, se duo
din casa în casă și pretind de la ță-
rani să le prezinte chitanțele de
plata pe 15 și 20 ani în urma. Ce ca-
tastrofa o mai fi și asta! Prin ce
para și părjol mai sunt destinați să
treacă nenorocii muncitori de la
câmp!Înțelegem, și aceasta cu greū, ca
se pretinzi unui contribuabil să jus-
tifice plata contribuțiunii pe seme-
strul său anul expirat. Negreșit că
și o asemenea pretențiune nu poate
fi legală de cât în caz de contesta-
țiune; când, adică contribuabilul
zice «am plătit» și perceptorul res-
punde «n'ai plătit».Dar de la această împrejurare
până la ce se întâmplă acum țăra-
nilor e o deosebire cât cerul de pământ.Cum poți cere unui om incult,
care nu știe nici scrie nici cite, ca să
păștreze chitanțele de la 1865.Și apoi li se cere să plătească un
sferț din 1871, un semestru din
1873, or pe anul 1874.Lăsăm la o parte cestiunea dacă
într'o interpretațiune echitabilă și
onestă sunt sau nu prescrie niște
asemeni datorii. Dar avem dreptul
să ne mirăm, când constatăm că
ministerul finanțelor n'are alt mij-
loc de a-și găsi datornicii de cât
cerându-le recipisele.Cum l' n'aveți condiți, n'aveți ro-
luri, n'aveți nici o socoteală?Țărani vă presintă, de și nu e
ținut la asta, chitanțele pe cinc și
zece ani în urmă, de la 1875—1885;
prin urmare are tot cuvântul să
zică: ce mi cer mai mult? le-am
plătit pe cele dinainte.

Dar în zadar se plânge, în zadar reclamă; în zadar strigă, perceptorul nelendurat are ordin să scoată bani din fundul pământului, și 'i scoate.

Iată unde am ajuns. Statul 'și-a pierdut ocaziile, statul are datornicul protejat pentru sutimi de mii de lei; pe aceștia nu 'i urmărește. Se repede însă fără milă la țeran și 'l strânge de gât reclamându'î însă datorii închipuite.

El bine, aceasta e o infamie!

Sandu.

DAR PE URMA ?

În moțiunea aclamată la întrunirea din capitală a guvernamentalilor, printre banalitățile obișnuite în asemenea ocazii, am remarcat un pasagiu în adevăr nou și de o însemnată capitală.

Estă! : «Aduarea roagă pe guvern «ca să aplice legile cu toată energia «în contra acelor care s'au pus și se vor pune afară de ele».

Aceste răduri nu au nevoie de comentarii, ele sunt o amenințare la adresa opoziției și mai cu seamă a ziarilor opoziționiste. Guvernul este dar decis a da în judecată pe ziaristi și a urmări presa cu toată riguroarea legilor.

Ne așteptăm de mult ca să vedem pe guvern că intră și pe calea proceselor de presă și pe cea a urmărilor înaintea justiției. Aceasta era și este în ordinea firească a desvoltării colective.

Un guvern care a comis tot felul de abuzuri și de arbitrarități, care și-a pierdut de mult punctul de razem în țară, natural că nu mai poate trăi de cât susținut de jandarmi, de procurori și de articolele cele mai strașnice din lege. Un guvern care a stors toate mijloacele sale de trai, care a exploatat toate ideile și sentimentele acestui popor, natural că redus la extremitate, ne mai are ce să exploateze și pe ce să se razeme, este silit să dea măsca de o parte și să intre pe calea urmărilor înaintea tribunalelor.

Dacă am avea o justiție în țară, dacă am avea un șef de stat care să voiască așa face datoria în conștiință, noi am primi cu bucurie pasagiul în chestiune. Mai mult, noi suntem gata să venim să ne punem înaintea barei justiției cu o figură condică, anume ca să vie și activiștii cu guvernul lor alături cu să vie miniștrii, deputații și toată oarea colectivitățile alături cu noi și să vie să fim judecați de judecători imparțiali, de arbitrii conștiințosi. Nu 'i atunci s'ar vedea cine s'au pas și pun vecinic în afară de lege, noi oziția, să guvernul. Atunci, numai atunci se va constata că nu noi am călcat legile țării, nu noi ne-am bătut joc de ele, nu noi le-am falsificat, nu noi am eșit din ele, ci guvernul, ci colectivitatea, ci regele.

De zece ani de zile nu a fost o alegere, nu a fost o măsură de luat, cu care ocazie legile țării să nu fie călcate în picioare. S'au făcut din ele un fel de cârpă

bună de întrebuințat la ori ce și în ori ce mod.

Și acești oameni plini de pacate, care au și uitat ce înseamnă lege, acești oameni ne vorbesc de lege și acuză pe opoziție că s'a pus în afară de ea și o amenință cu codul penal!... Un sentiment de indignare te cuprinde.

Noi suntem bucuroși de această virilă și voinicoasă hotărre. Cu cât persecuțiile și urmărirea vor începe mai degrabă cu atât va fi mai bine. Era fatal ca să trecem și prin faza proceselor și a urmărilor, este deci bine ca faza să ia naștere mai curând.

De cât facem o singură întrebare : Dar pe urmă? Știu oare colectivitățile care este faza în care spiritele unui popor intră imediat după faza persecuțiilor și rigorilor în contra presei? Acea fază are să fie dureroasă pentru ei și dacă primim să trecem prin faza cu care guvernul ne amenință este că dorim să ajungem cât mai curând la cea la care ne gândim noi și pe care colectivitățile par că o ignorează.

(Lupta)

BULETIN EXTERIOR

DISCURSUL D-LUI DE FREYCINET

Discursul pe care 'l-a pronunțat d. de Freycinet, la banchetul din Toulouse, și al cărui scurt resumat, îl găsim într-o telegramă din Paris, conține niște declarațiuni d'o mare însemnată, care de sigur vor face obiectul comentariilor întregii presei europene.

Mai întâi, d. de Freycinet invită la unire pe toți republicanii, depărtând cestiunile iritante, și lucrând la niște reforme efective, mai cu seamă la îmbunătățirea finanțelor.

Dar, unde cuvintele d-lui Freycinet sunt mai demne de notat este în cea ce privește politica Franței în afară. De câtă va vreme deja, Franța eșise din rezerva absolută, pe care o păstrase, mult timp după înfrângere, în afacerile europene. Astăzi însă, declarațiunea d-lui de Freycinet, că dacă Franța voia pacea, ea voia însă o pace care să nu coste nimic demnității sale, și că nu voia să abdice rangul său de mare putere, va surprinde în mod neplăcut unele cabinete. Se vorbește de mult de o înțelegere ce ar exista între Franța și Rusia. Acțiunea energică a Rusiei în orient pe d'o parte, limbajul președintelui consiliului francez, pe d'alta, par a indica, că existența unei asemenea înțelegeri, nu este imposibilă.

D. de Freycinet, face apoi aluzie la cestiunea Egiptului, zicând că acțiunea Franței trebuie să se exercite într'un mod energic, când interesele sale sunt în joc, și că dacă onoarea și demnitățile sa ar fi amenințate, va trebui să fie gata la orice sacrificiu. Aceste cuvinte pronunțate în momentul în care influența Engleză la Constantinopol, este înlocuită de influența rusă, sunt în acord perfect cu părerea emisă mai sus.

Ca probă că chiar cabinetul din Berlin se teme de aceasta, sunt ademirile presei oficiale germane, care

împinge pe Franța să ocupe Tripoli, în scopul de a o face să se desintereze de afacerile continentale, arătându'î compensațiunile aiaure.

X.

INFORMAȚIUNI

D. Gr. Em. Grădișteanu, procurorul de pe lângă tribunalul din Ploiești și a dat demisiunea.

X.

D. Alexandru Beldiman, agent diplomatic pe lângă guvernul Bulgariei a sosit la Sofia unde și-a reluat postul.

X.

Azi a trecut prin capitală d. colonel Lascareff din armata rusă, mergând la Sofia.

X.

D. Ferekidi, ministru de externe, a avut azi o lungă întrevedere cu d. Tierneff, agent diplomatic al Bulgariei.

X.

Delegații streini la manevrele de cavalerie, care se aflau în capitală au plecat la Buzău.

X.

Duminică, 28 Septembrie se va oficia căsătoria religioasă a d-lui Grigore Em. Grădișteanu cu d-șoara Zoe Zefcari, în sf. biserică Mitropolia.

După oficiu, tânăra pereche va pleca la Paris.

Felicitările noastre sincere și călduroase.

X.

Discuția între consiliul general de instrucțiune și ministru Sturza, asupra proiectului acestuia, urmează. Până acum se pare că nu s'a ajuns la nici o înțelegere; aseară după desbateri furtunoase s'a ridicat ședința fără nici un rezultat.

X.

Eri, la 4 ore, a trecut prin București, cu trenul Fulger, d. Dr. Labbé, celebrul chirurg francez, întorcându-se din Constantinopol, unde fusese chemat pentru o operație.

D. Dr. Stoicescu, a întâmpinat la gară, pe d. Labbé și 'l-a însoțit pînă la Titu.

X.

Națiunea scrie că candidaturile la scaunul vacant al Mitropolitului-primat încep să se pună. Candidatul agreeat de guvern se pare că e prea săntășis sa episcopul Iosif al Dunării de jos.

X.

Unul din cei mai prigoniți și cei mai activi întreprinzători de lucrări publice, din câți a avut țara, d. A. Boiguérin, a încetat din viață.

Cu părere de rău am aflat și împărțăm publicului această tristă știre.

BINTROZI INTR'ALTA

Teatrul Național.

III.

O cestiune cu deosebire importantă este și experimentarea, formarea talentelor tinere, din care se iasă artiștii viitori.

Cunoscutul : *Place aux jeunes!* al culisterilor francezi, de și la noi nu trebuie tipat cu disperare, totuși se cuvine a fi luat în deapropae bagare de seamă.

Nu numai în arta dramatică, ci în mai toate ramurile de activitate ale vieții omenești, și de când lumea, tinerimea a strigat în contra bătrânilor care le țin în loc înaintarea, ba chiar îi copleșesc multă vreme cu autoritatea numelui și cu vaza morala de care au avut timpul să se înconjure.

În arta dramatică, mai ales, s'au văzut destul de pronunțate gelosiile celor de sus, ajunși în plină desvoltare, și foarte încordate răvnițele celor de jos, începători ai meseriei.

Lucrul e natural; ar fi și laudabil când, bunioară, cei d'ântai și-ar porni gelosia lor numai din iubirea pentru artă, și din dorința netrănată d'a și menține locul cât mai mult spre binele teatrului, iar cei din urmă ar fi îmboldiți de năzuința sinceră și onestă d'ași face un loc la soare, fără umbră măcar de patimă împotriva celor d'înaintea lor.

Așa stau lucrurile prin alte părți, unde scara e mai întinsă, unde cei bătrâni sunt numeroși, pe când curentul tinerilor e pe fie-ce an puternic alimentat. Acolo, strigătul : *loc tinerilor* e o necesitate strigătoare, o cestiune de viață și de moarte.

Noi ar trebui să privim lucrurile mai potolite, în ce privește căldura și nerăbdarea în porniri; din aceasta însă nu ese urmarea că afacerea nu merită atențiunea; din contra, se cuvine să ne interesăm de ea în cel mai nalt grad din alte puncte de vedere, contrarii poate celor din străinătate.

Cu alte vorbe, pe când în Franța, de exemplu, interesarea d'aproape e la locul ei din pricina *abundenței*, la noi e cerută imperios de *sărăcia* ce ne bătute pe tărâmul artistic-dramatic.

Iată Teatrul Național. În genere nu avem prisosuri; în schimb avem goluri și lipsuri foarte simțitoare. Prisosurile, dacă sunt, apoi au o însușire particulară, trebuie așezate într-o singură categorie : *paraziții*. Așa cum stă întocmită Societatea noastră dramatică, poate fi luată prea bine drept un locaș de invalizi, și nici de cum privită ca o tovarășie de muncitori, la care și munca și profitul să fie împărțite proporțional și pe bună dreptate. Unii muncesc, alții trag foloasele, s'ar putea zice. Și dacă, riguros vorbind, lucrurile n'ar fi stând ast-fel apoi de sigur din 18 societari, *cinci cel puțin* înca seamă de ani întregi părțile lunare numai pe sedere simplă.

Sunt alte talente, în teatru și afara din el, care așteaptă cu legitima dorință d'a și vedea respălată drept munca ce depune și dacă, dupe cum se scie, Conservatorul nostru, din lipsă

de organizare bună, din alte cuvinte nu ne dă acea abundență de elemente care să esplice și să îndreptățască violența ciocnirilor la înghesuială, avem de sigur câte-va talente ce promit descurajate de lipsa de îngrijire a celor cu putere în teatru, și cu curajul tăiat din cauza tristei perspective ce le deschide sistemul d'a se recruta societarii, și necăutarea mijloacelor d'a se elimina atât invalizii din vârstă, cât și neputincioșii din fire.

De aceea rolul direcțiunii generale, ar fi să ocolească piedicile, și să dea drumul la tineri, mulți puțini câți sunt spre desvoltare și înaintare.

Cu riscul d'a scădea, în ochii unora, din temeiul considerațiunii teoretice, voiți da exemple, voiți aduce nume proprii.

În avisul prealabil, așflat pe strade, actualul Interimat, spune publicului că va avea grijă de cei tineri. Dacă printre aceasta înțelege să înlănească făgăduiala ca anul trecut, cu *Ruy-Blas*, apoi mai bine să nu se țină de vorbă.

În altă parte se și îndrepteze atențiunea. Este un loc de ingenuitate, ținut multă vreme c'o excepțională îndemănare de d-na Aristița Manolescu; d-șoara înaintând și dovedind aptitudinile tot așa de pronunțate și în rolurile de forță, locul se găsește vacant. Sunt dovezi fete în teatru d-ra Lacser și d-na Ionașcu-Papadopol. Ce s'a făcut pentru d-șoara până acum? una a zis aproape necontent : *poștiți la masă ori doamna e acasă*, pe când cea altă n-a cântat pe *Boccaccio*. Avem încă o premiantă a conservatorului nostru, — d-ra Vermont; — până acum n'a fost pusă la încercare ca tot dinadinsul, ca să se vadă ce poate, și să se știe dacă premiantele d-lui Velescu prețues ceva.

E Niculescu, un viitor comic *sui generis*; e Petrescu, cu distinse însușiri pentru rolurile de bătrâni; e Costescu, e Ilasnaș. Să fie și d-șoara puși la încercări serioase.

Nu e locul să numărăm aici titlurile de piese, fragmente din autori clasici. Dar nu cred să fie o cestiune de înaltă filosofie, pentru ca cei de la teatru să nu o pătrunză; nici cererea mea ceva cu neputință ca să fie trecută la dosar.

Totuși iată exemple. Să ia pe *Medea*. Negreșit că darea rolului cu intențiunea d'a fi în repertoriul curent, nu m'ar entusiasma, din multe motive. Pe când, ca încercare, de s'ar da d-șoara Vermont, aș privi lucrul cu simpatie; — destul se tot zic, pe la examene bucăți din această piesă; — i-a s'o vedem odată și întregă, montată pe scena teatrului național. Asemenea ar fi *Bucuria casei* pentru d-na Ionașcu, *Gringoire* pentru Costescu, *Melle de la Seigliere*, pentru Petrescu, și așa mai încolo.

Idem.

CRONICA

TOLI!

În timp de două-zeci și patru de ore, publicul bucureștean a fost posac, îngrijat, neliniștit, jalnic. Îi perise veselia, pofta de mâncare și or ce alt-fel de poftă.

Această stare de prostrațiune se tâlmăcește foarte lesne. Toată lumea știa

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

2

JULES MARY

PRIETENUL BARBATULUI

Jean Holgan trece, cu privirea vagă și preocupat. De departe, Fleuriot îi strigă din nou :

— Luntraș, acum chiar am văzut pe factor vârnănd scrisoare sub ușa ta...

Jean este uimțit. Cine dracu s'el scrie ?

El intră în odaia lui. Da, o scrisoare e acolo asvârlită în gunoii. Dar înainte de a o lua, el își pune coșul într'un colț. Atunci, ia scrisoarea. E în adevăr pentru el. Nu e de cât un Jean Holgan în Pollet. Și chiar el este singurul din această familie, căci nu mai a rămas de cât un Sebastian Holgan, fratele tatălui lui, care s'a angajat — sunt trei-zece ani — într'o trupă de comediant și d'atunci n'a trimis nici odată știri despre el.

Este un plăc pătlat c'un sigiliu albastru, pe unul din colțuri e scris : «Madame, notar, 64, strada Lafayette» Madur? Nu'l cunoșteam... Un notar? Pentru ce? El rupe plicul și citește, clipind din ochi, pentru că n'avea obiceiul de a citi și ținând hârtia depărtată, pentru că el nu vedea de cât de departe :

«Domnule, bine-voiți vă rog a trece pe la biroul meu, cât de curând veți putea, pentru a lua cunoștința de testamentul lui Sebastian Holgan, unchiul d-v, mort acum cinci zile și al cărui moștenitor sunteți d-v. Averea regretatului meu client se ridică aproape la patru-zece mii franci venit. Fiind-că e posibil ca d-v să aveți trebuință de ceva bani pentru voiajii, vă trimit, prin confratele meu Le-housseux, cinci sute franci pentru a vă acoperi primele cheltuieli».

Jean Holgan lasa scrisoarea, cade încremenit pe o laviță de lemn, cu pumnii pe genuchi; e foarte palid; picături de sudoare se ivesc pe fruntea lui solidă, la terminarea părului lui roșu, gros și creț. Îl apucă un sughiț și un vârtă de diferite lucruri roșii și verzi, dansău și se învârtău înaintea ochilor săi într'un nor negru. Era orbit. Îi clănțănea dinții în ură.

După cinci minute, își vine în fire. Atunci el se ridică după laviță și pleacă într'un hohot de rîs.

— Aide dar, murmura el, iată o glumă!

Reluă scrisoarea; mâna-i tremura. Și în urma, nu mai văzu. Așteptă și pentru a și da curaj, începu iar să rîză. De odată, ele ese, asemenea unui nebun și alergă la Lehoussieux, notarul. După un sfert de ceas el era întors și întindea înaintea lui, pe o masă, un bilet albastru pe care era scris : *cinci sute franci*. Și el se întreba cu glas tare :

— Atunci, aceasta nu e o farsă ?

Și marele sale degile tremurând strâng serioarea și biletul. Și ochii se se măresc. Și valurii de sânge îi impurpurează fața. El răsuflă greu.

— Dar sunt mii și mii !... Unchiul Sebastian ?... Așa dar, el trăia ?... ah! dacă tata și mama ar fi fost pe lume !... Să vedem, să recitim puțin !...

El citește, recitește, citește încă. Se convinse că nu e glumă !...

— Și iată! că face de două sau de trei ori turul camerei, își vâză mâinile în păr cu'n gest de nebun... și începe să suspine plângând cu mâinile la ochi, cu pieptul săltând, ca un copil !...

— Ah! dacă bătrânii ar fi trăit !... dacă bătrânii ar fi trăit !...

Când se mai calma puțin, deschise ușa. Avea trebuință de aer. În strada infectă și plină de murdărie, pe pragul unor zidiri ruinate, mișuia copii. Un puternic miros de pește stricat, de bălți umplea aerul, eșea din fe-care coridor din fe-care fereastră, din fe-care colț, din fe-care crăpătură.

Soarele arzător de la miezul zile, scântea pe ziduri cu o culoare galbenă și făcea să curgă pe acoperamintele de olane sau de placă lave de plumb topit. Greoaia tăcere a imensității plana asupra tobulgului. Se simțea ca marea este cu totul aproape, de și ea erea la această oră liniștită, retrasă și languroasă.

Jean Holgan, cu figura veselă și surzândă, cu mâinile vârnate în cingătoarea lui roșie, Jean Holgan este beat și

mântul se mișcă sub el. El aruncă o privire pe toată lungimea stradet și simte dorința de a striga cât se va putea mai tare : «Ei moștenesc».

În sus se zărește figura osoasă a lui Fleuriot care lucrează la plasa lui ce e atârnată de un cuiu.

În două sărituri Holgan ajunge la el.

— Uite citește luntraș! zise el.

— Nici o dată nu am știut să citești!

— Atunci, ascultă!

Și când sfârși, Fleuriot lasă să i cadă plasa și instrumentele cu care lucra, și apucă gâtul lui Holgan cu lungile lui brațe nervoase.

— Ce veselie! zise el... Doamne... ce veselie !...

Aceasta fu totul ce el găsi pentru a și exprima bucuria sa.

Într'un sfert de ceas, Polletul știa că Jean a devenit bogat, prea bogat. Înaintea casei sale se adunase o mulțime de pescari, de femei și de băieți. Holgan istorisi lucrul și biletul de cinci sute franci trecea din mână în mână ca o probă pipăită că toate acestea nu sunt o minciună.

— Când pleci tu, Holgan ?

— Asta noapte, cu cel d'ntăiu tren.

— Mai cu seamă, întorcându-te iute.

Seara, Holgan își cheltui parte din biletul său cu vre-o două-zece de amici și el nu nu era tocmai limpede la cap când se puse în tren. După o jumătate de oră plecă. Această zi febrilă învinsese pe atlet; în mare, el a resistat la nopți fără somn, petrecute în munci grele, sub biciuirea aspră a ploilor în-

ghețate; dar în această seară el căzu de osteneala zdrobitoare ce 'l produse o prea mare feroicere. Învin, el adormi fără să se mai miște.

Trenul se oprise; o mână îl sguduia.

— Hei, voinice, hei, deșteaptă-te!

Toată lumea se dă jos...

Jean Holgan iese din torpoarea sa, și și frecă ochii.

— Unde suntem ?

— La Paris!

Pescarul părăsește gara, se pune într-o trăsură care 'l duce în strada Lafayette. Notarul este acasă, Holgan n'așteaptă. El este introdus îndată și primit de un om scurt, slab și negru, negru la par, negru la barbă, negru la piele, care 'l surâde :

— Domnule, d-v. n'ați visat... Înțeleg uimirea d-v... dar trebuie să vă obicinuiți cu soarta aceasta. D-v. aveți în această oră o avere puțin mai mare de opt sute de mii franci...

Complimentele mele !...

Zilele cari urmară fură întrebuințate de Holgan pentru a regula afacerile moștenirii. Unchiul Sebastian, după ce a fost comediant în tinerețea sa, a început să facă bani plimbând un teatru de bălcii în principalele orașe din Franța. În urmă el se retrase din ceea ce numea afaceri serioase și începu să inventeze jucării de copil. Avea imaginație acest vechi comediant și pe lângă acestea era foarte îndemânat la lucrările de mână. Materia prima costa puțin lucru și beneficiile erau considerabile, ast-fel că fără multă greutate își îndoi averea.

Era becher, trăia cu un flacără și se gândea a se însura când moartea puse sfârșit aventurilor sale.

(Va urma)

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA“

Tirajul 6,000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

ca holera este la Pesta, generalul Kaulbars la Sofia, regele la Sinaia și d. I. Brătianu la Florica, dar nimeni, absolut nimeni nu știa în ce anume loc se proslăvește distinsa persoană numită Apostol Manescu zis Toli între intimi! Ingrizirea era la culme!

Duminica trecută fusese o întrunire adevărat națională la care au luat parte toate inteligențele națiunii românești, toate persoanele distinse care nu au cerut și nu vor cere nici odată nimic de la bugetul statului, spre pildă d-nii Carada, C. F. R., Câmpineanu și alți colectivisti care ocupă numai funcțiuni onorifice.

Nimeni nu lipsea la apelul nominal; nimeni afară de d-nu Apostol Manescu — zis Toli între intimi.

Un taraf de lăutar lătra în grădina Cișmegeii jainical cântec: «Unde ești? Unde ești? Te-am pierdut! Te-am pierdut!»

Telegramele pornite în toate unghiurile țării întrebau ce s'a făcut Toli, precum odinioară în urma *Candianoadei* răscoală din Bulgaria, diplomații întreba unde este prințul Alexandru?

Unele persoane afirmă că Toli se plimbă cu drumul de fer între București-Giurgiu însoțit de d. Fundescu.

Agenții secreți ai prefecturii poliției, care nu știau încă că d. A. Manescu numai face parte din magistratură, a-lergase la Curtea de apel spre a-l căuta acolo, nădăjduind că Toli a adormit pe jețul său în timpul judecării vre-unui proces, conform obiceiului ce contractase odinioară.

Dorobanții ministerului de externe, știind că a fost vorba despre numirea lui Toli la Atena, în calitate de ministru plenipotențiar, telegrafasero acolo d-lui Tricoups spre a-l întreba dacă nu cumva distinsul membru al partidului colectivizat cântă grecește pe ruinele Acropolei: «Zeto o inos», adică cum zice românul: «Trăiască vinul, vinul!»

Amicii lui Toli alergase acasă, convinși că l vor găsi în bucătărie învâșând pe Niță bucatăru cum se face anghe-narea cu unt-de-lemn, sau în pimniță așezând vinul în sticle și gustând din fie-care probă!

Eroare, eroare! Toli nu era în nici unul din aceste numeroase locuri.

Toli era la întrunire, era incognito și spiritele nu au putut fi liniștite de cât Mercuri 17 Septembrie când *Voința Națională* a publicat următoarea informațiune:

«Intre persoanele distinse ce au luat parte la întrunirea imponentă ținută de partidul național-liberal Duminică, cu plăcere am văzut și pe d. Ap. Manescu, senator, care într'adins a venit în Capitală pentru a lua parte la aceasta întrunire, precum și la manifestația ce s'a făcut la domiciliul d-lui C. Brătianu».

Ce fericire! *Quel honneur, quel bonheur!* ah! *monsieur le Sénateur!* cum zice un actor francez într'o operetă cunoscută!

Toli, ilustrul cetățean Toli a asistat în persoană la întrunirea de Duminică!

Toli în carne și oase, Toli cu ochi și cu spăncene a făcut ilustrul adunări, ilustra onoare de a-l arăta ilustra sa persoană!

Ca să fie bucuria noastră deplină să ni se spună acum dacă Toli era însoțit de ilustrul său coleg în cele spiritoase anume *Basamac!*

Max.

TELEGRAME DIN STREINATATE

Madrid, 28 Septembrie. — *Patru episcopi din Catalonia și arhiepiscopul din Valencia s'au unit cu episcopul din Madrid pentru a solicita grațierea agitatorilor.*

Generalul Ruiz Dana a fost desemnat ca apărător al generalului Villacampa.

Bruxelles, 28 Septembrie. — *Regele Leopold a plecat azi, la 6 ore seara, la Baden-Baden, ca să viziteze pe împăratul Wilhelm.*

Voiagiul Regelui produce aici senzație.

Paris, 28 Septembrie. — *Știrile despre nouă pretențiuni ale Angliei privitoare la Egipt nu sunt confirmate până acum de nici un demers oficial.*

Dalmintrelea Franța s'ar opune până la extrem la atâr pretențiunii. Noul ambasador al Franței la Berlin, D. Herbert, a cinat erii împreună cu Contele Perpoucher care se află acum la Paris, la ambasadorul german, Contele Münster. De oare ce împăratul Wilhelm se va întoarce la Berlin abia la 20 Octombrie, D. Herbert se va duce la Berlin pe la 15 Octombrie.

Primirea ministrului președinte de Freycinet la Toulouza a fost imponentă. Numărul persoanelor ce erau pe străde se evaluează ca la 15,000. Pe spațiul de la gară până la primărie, o întindere ca de 1,500 metre, ministru președinte a fost foarte viu aclamat. Se striga: «Trăiască Republica», Trăiască Ercycinet. S'a făcut demonstrații și pentru înfrățirea noului canal maritim. Cierul n'a fost prezinte la gara.

Londra, 28 Septembrie. — *Sferele guvernamentale de aici sunt mulțumite de atitudinea de mai deună-ză a Austriei în cea ce privește afacerile Bulgariei. Ne de mult a avut loc între vorbiri cu totul confidentiale între Anglia, Austria și Italia, privitoare la posibilitatea înființării unei alianțe între toate statele balcanice inclusiv și Turcia. Dificultatea cea mai mare pentru realizarea acestui plan este ocupațiunea Egiptului de către Englezi, căci Sultantul vrea, ca înainte d'entra în propunerile engleze, cestiunea Egiptului să fie rezolvată în modul cum înțelege el. Atât guvernul englez cât și Sir Drumond Wolf n'au*

putut da, fe Porțu, fe lui Muktar-Pașa, asigurări cari se poată hotări pe Sultantul d'a accepta propunerile engleze. Ducele de Edimburg a avut misiunea d'a risipi aceste bănueli. Precum se asigură el ar fi avut o oareș-care reușită și Sir White va urma în acest mod negocierile.

Petersburg, 28 Septembrie. — *Misiunea principală a baronului Kaulbars ar fi d'a depărta neîncrederea Bulgariei în intențiunile țarului, prin declarația că Rusia n'are nici o intențiune d'a se amesteca în afacerile interioare ale Bulgariei. Știrea că Kaulbars ar aduce un ultimatum e îndoișoasă și ceea ce e mai de cresut e că baronul Kaulbars va întrebuința toată autoritatea sa d'a liniști spiritele svrescitate de predecesorii săi și de a asigura pe poporul Bulgar în numele țarului de scopurile Rusiei.*

STIRI MARUNTE

Studentii în medicină înscriși pentru licență, cari actualmente se află lași în armată, au fost liberați pe 6 luni; cei ce vor reuși la examenul trebuincios pentru a trece la doctorat vor fi primiți în categoria tuturor medicilor stagiați.

D. general Cernat, comandantul corpului II de armată, a inspectat regimentul 21 dorobanți.

D. general Angelescu, ministru de război, a plecat la Sinaia.

D. Busch, ministru Germaniei, s'a reîntors la Sinaia pentru a și aduce familia.

D. Moruzi, prefectul poliției, va pleca astă-seară la Sinaia.

Consiliul sanitar superior al armatei s'a întrunit azi sub președinția d-lui general dr. Teodori.

D. A. Stolojan, ministrul domeniilor, se va întoarce în Capitală în cursul săptămânii viitoare.

D. Alex. Hina, a fost numit președinte la tribunalul de Vaslui.

D. Alex. Esarcu, consul general la Constantinopol, a sosit în Capitală.

Se dă ca pozitivă știrea că d-nu F. Aslan, va fi numit ca director de scenă la Teatrul Național.

ULTIME INFORMATI

Aflăm că Stoica Alexandrescu ar fi declarat categoric că depozitia pe care a făcut-o contra fraților Oroveanu, a fost numai din cauza torturilor ce a suferit. Azi retrage depozitia sa anterioară.

D. Populeanu, procuror general pe lângă Curtea de apel, a fost azi la Văcărești din preună cu d. Dobricianu, judecând instrucțiune, unde a luat interogatoriul lui Stoica Alexandrescu.

D. General Angelescu, ministru de război, a supus semnăturii M. S.

Regelui, mai multe decrete privitoare la înaintarea mai multor medici militari.

D-nu Colonel Dimitrescu Maican, secretar general al ministerului de Război, a luat măsura, ca dispozițiunile relative la Căpitanii de port, din legea privitoare la reorganizarea flotilei, votată în sesiunea trecută, se fie pusă în aplicare.

Guvernul rus a pus o carantină de 6 zile asupra proveniențelor de la Dunăre.

Azi au început, înaintea Tribunalului secția II, debaterile procesului, dintre consorțiul împrumutului comunal din 1869 și Primărie.

D. Maiorescu, în numele concesiionarilor, a cerut ca, cererea reconvențională introdusă de Primărie, să nu se conexeze, cu procesul intentat de d-lor.

În urma unui răspuns, al d-lui B. Brătianu, avocatul Primăriei, Tribunalul a decis a se discuta fondul procesului, rezervându-și a se pronunța în acelaș timp asupra ambelor puncte.

Curtea cu jurați din Pitești, s'a pronunțat azi, în procesul autorilor incendiilor din Câmpu-Lung, de anul trecut.

În urma verdictului afirmativ, al juraților, Curtea a condamnat pe I. Horovic și I. Sachiu la câte 5 ani închisoare, pe N. Albescu la 5 ani reclusiune și pe B. Albescu la 6 luni închisoare.

ULTIMA ORA

Moscova, 30 Septembrie. — «Gazeta de Moscova» aprobă sus și tare cererile generalului Kaulbars. Ea speră că Europa a înțeles în fine că hotărârile Rusiei sunt neclintite și că trebuie să i se lasă locul ce i se cuvine în Bulgaria.

St. Petersburg, 30 Septembrie. — Circulă știrea că prințul imperial al Rusiei va vizita pe Sultan în luna Octombrie.

Sofia, 29 Septembrie. — Consiliul de ministri s'a întrunit aseară. Sa discutat mult răspunsul ce trebuie dat Agenției Rusiei. Consiliul a decis că nu e de trebuință să se întreție cu generalul Kaulbars asupra cestiunilor ce fac obiectul notei și circularii rusești și că prin urmare o hotărâre definitivă trebuie amânata.

În cercurile diplomatice această amânare e considerată ca un semn despre posibilitatea de a ajunge la o înțelegere dacă și generalul Kaulbars se arată împăciuit.

Sofia, 30 Septembrie. — Situațiunea nu s'a modificat. Există o mare rezistență printre membrii consiliului de ministri, în ceea ce privește amânarea alegerilor și punerea în libertate a ofițerilor.

Astă-seară consiliul se va întruni din nou. E probabil că de astă dată se va lua o rezoluțiune.

O încăierare s'a întâmplat ieri seara într'o cafenea, între un ofițer bulgar și un servitor al consulului rusesc, din cauza circularii generalului Kaulbars. Acest fapt va da loc la un schimb de note între ministrul de interne al Bulgariei și consulul Rusiei.

Sofia, 30 Septembrie. — O manifestațiune a avut loc în fața agenției rusești. O delegațiune compusă din 2 persoane, din fie care corporațiune din Sofia s'a prezentat la generalul Kaulbars. Ea avea în frunte doi deputați din Sofia, d. Vulceff și Kasabol și câți va membri ai municipalității.

D. Vulceff a luat cuvântul și a spus că poporul bulgar este cu totul devotat țarului, dar că starea afacerilor e astfel în cât numirea unui nou prinț în termenul cel mai scurt este de un interes capital.

Generalul Kaulbars a răspuns: Împăratul are poporul bulgar la inimă și voeste binele său și dezvoltarea sa, și va protege politica sa interioară și exterioară; dar negreșit pentru a ajunge la acest scop, e de trebuință ca alegerile să se facă mai târziu. Pentru aceasta am reclamat și urmez a reclama guvernului bulgar amânarea alegerilor în luna lui Noembrie.

D. Vulceff repetă mulțumirile Bulgarilor pentru bunele dispozițiuni ale țarului dar zise din nou că siguranța statului și că respectul legalității și al constituțiunii cer ca alegerile să se facă fără întârziere.

Generalul replică: «Uitați că alegerile prințului nu este o afacere bulgarească, ci internațională. Alegerea prințului nu s'a făcut încă și nici nu se va face așa de iute: ast-fel că dacă alegerile se fac peste 2 săptămâni, va fi un interval de 2 sau de 3 luni între alegeri și epoca în care marea adunare ar putea să se pronunțe în cunoștință de cauză asupra alegerii prințului.

D. Vulceff zise atunci că de oare ce lucrează de 3 ani la restituirile prințului, e de mirare ca puterile să nu se fi gândit mai de vreme la înlocuirea lui.

Generalul făcu câșt-va pași spre a se retrage, apoi revenind către interlocutorii săi, le zise: Un lucru încă ce țin a vă spune tutulor, este că nici odată prințul Alexandru nu vre un membru al familiei sale nu se va întoarce în Bulgaria.

Vă fac această declarație pentru că am auzit zicându-se că câte-va persoane, doresc să îndemne Camera în sensul realegerii prințului Alexandru.

D. Vulceff răspunde că numărul persoanelor ce au format acest proiect e foarte restrâns și că toți se țin obligați a accepta cestiunea Europei asupra acestei cestiuni cu toate dorințele lor opuse.

D^{na} MARIA CUTZARIDA-CRATUNESCU

DOCTOR ÎN MEDICINA

DE LA FACULTATEA DE MEDICINA DIN PARIS

Are onoare a face cunoscut ca reîntorcându-se în țară și a rețut orele de consultațiuni de la 1 până la 3, în toate zilele, afara de Duminici și serbatori, Strada Cosma, 16.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(54)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XXXVII.

Deputatiunea.

— Spionul a pus la cale o nouă infamie, gândi el.

— Să plecăm! haidem! striga deja poporul.

— Scoteți caii! Să ne grăbim! ziseră mai multe voci care păreau a veni tocmai din partea unde se afla Castle și banda lui.

Toli aceri cari o compunea stătura gata să îndeplinească această parte a programului hotărât de mai înainte și care păru negustorului din cartalul St. Paul că conține o cursă; de aceea întinzând mâna, făcu semn că vrea să vorbească:

— Ascultați! ascultați! ziseră de prețutindenți.

Pe când se restabiea tăcerea, Hunt avu timp să șoptească la ureche lordului cuvintele următoare:

— Nu cunoști poporul; lasă-mă să vorbesc pentru amândoi. Îți voi ex-

plica altă dată de ce mă tem eu. Pășește-te, crede-mă, de acel om care a pus mâna acum pe calul d-tale din dreapta, și de acel care l'inconjură.

Și arătă din ochi pe William Castle lui Sir Francis; lordul începu a lua seama la cele ce se petreceau:

Hunt vorbi atunci către auditorii săi. Mulțumi mai întâi aceluia cari îi făcuse un triumf, dar le aminti că având de împlini o misiune foarte grea trebuia să fie liniștiți și demni. De aceea îi ruga să nu lasă din reserva, din seriozitatea cuvenită, ca să nu dea pretext adversarilor petițiunii s'o compromită, să n'o împedice chiar de a ajunge până la acela căria era adresată.

— Oamenii, zicea el, nu sunt făcuți pentru a sluji de cal unui altora. De sigur e o mare onoare pentru acela care devine obiectul unei asemenea nebunii; dar îi rămâne o impresiune tristă: impresiunea degradațiunii semenilor săi. Lăsați caii la trăsura, ei sunt la locul lor, precum veți fi la locul d-v., dacă veți aștepta în liniște, cu demnitate, răspunsul ce vă vom aduce în curând.

— E adevărat! ascultați, strigăra mai multe voci.

— Nu! nu! dehamaiți caii, răspunseră alții.

Și Castle, ajutat de vecinii săi, încercară să respingă pe adversarii săi și să scoată streangurile.

— Ura, trăiască Hunt! trăiască Burdett! răcneau ei pe când lucrau la aceasta.

Hunt întinse mâna și iar se făcu tăcere:

— Numai niște dușmani ai cauzei poporului, zise el cu autoritate și sever, numai niște oameni interesați să compromită succesul demersului nostru, pot să stărue în planul cel ridicul și primejdios de care v'am vorbit.

Dacă aceste încercări vor urma, voi face cunoscut poporului ca el s'e-înfereze pe acei cari, într'un scop ușor de ghicit, încercă să l'tărăscă pe o cale falală, să-l facă să-și peardă demnitatea sa.

— Da, da! răspunse mulțimea într'un glas, lăsați caii!

William Castle înțelese că proiectul la care se gândea nu mai putea fi executat. Deja, dintre vecinii săi, acei cari nu l'erau complicit, începeau a se uita la el cu neîncredere. Se pregăteau chiar să l'dea la o parte fără multă vorbă și a pune mâna pe dânsul.

Atunci culezător și isteț ca tot d'anna, spionul strigă mai tare de cât cel lalt:

— Da! da! lăsați caii!

Făcând un semn nevăzut oamenilor săi, îi adună la un loc ș'apoi strecurându-se cu ei printre mulțimea, dispăru.

Sir Burdett și Hunt se suiră în trăsura. Poporul liniștit și demn acum îi lăsa să treacă și să ajungă ast-fel la palatul unde am lăsat odinioară pe Prințul...

Dar ducele de Wellington o spusese, el luase precauțiuni.

Trei regimente de dragoni, așezate la câșt-va pași nu lăsa pe nimeni să se apropie.

În jurul acestor regimente, se îngrămădeau grupuri dese dar cu totul pacifice și liniștite de și iritațiunea lor ascunsă devenea adesea ori văzută.

Ce cautau acolo soldații? De ce să scoase alăta armată când nu era de cât o manifestațiune pacinică care voia să rămâie în marginele legalității?

Trăsura în care se afla ambasadorii poporului înaintă încet spre dragoni. O santinela porunci birjarului să se oprească. Sir Francis scoase capul a oblon și ceru ca un ofițer să binevoiască a veni să l'asculte.

La un semn al sentineli, colonelul regimentului ei însuși, pe care Sir Burdett îl cunoștea foarte bine, se apropie de trăsura:

— Voim să ne ducem la Alteja Sa Regală spre a-l remite o petițiune care este adresată, zise Sir Francis. Nu puteți trece?

— Nu! milord, răspunse ofițerul cu multă curătenie, dar în acelaș timp cu o hotărâre răstrămutată.

— Vra să zică nimeni n'are voce.

— Să vă spun drept milord, reluă colonelul, întâiu de toate, tocmai pe d-v. nu vă putem lăsa să înaintați. Afară de asta lordul Wellington care a fost numit guvernator al palatului mi-a dat ordinul să nu cer astă favoare.

Negustorul de vax și lordul se uitara unul la altul.

— O! d-lor, repetă ofițerul, nu insistați! Ceia ce ar fi mai nemerit, dupe mine, ar fi să vă întoarceți acasă.

Și salutându-l se reîntoarce la locul său.

Sfatul colonelului era într'adevăr cel mai bun de urmat;

Sir Francis porunci vizitiului să întoarcă și să apuce drumul spre otelul său.

Mulțimea urmărise convorbirea delegaților săi cu colonelul; ea ghici după mișcări ceia ce se petreceuse.

Un strigăt de mânie și de indignațiune se sui de la pământ la cer în mijlocul unei confuziuni imense.

XXXVIII

Cavalerii Chaosului.

Din acea zi liniștea publică nu se mai restabili, și fie-care înțelege la Londra că crisa, s'ar fi putut înlătura până atunci prea ușor, nu mai putea să aibă o soluțiune pacinică.

Oamenii cumiați, acei cari cugetau și erau îngrijii de starea țării lor înainte de toate, fără deosebire de partid, vedeau cu durere că ambele părți, guvernul și poporul, lucra cu aceiași aprindere, cu aceiași dorință văzută atât de o parte cât și de alta, pentru a da afacerii un desnodământ pripit a cărui consecință puteau fi triste.

suge
V.

LICEUL ST. GHEORGHE
— BUCUREȘTI —

Nº. 138, CALEA VICTORIEI, Nº. 138

Diracțiunea Liceului St. Gheorghe are onoare de a aduce la cunoștința publicului că s'a adăugat și clasa VI dn liceu, așa în cât pentru anul școlar 1886/87, care va începe la 15 Septembrie viitor, cursurile vor cuprinde primele 6 clase de liceu și o clasă preparatoare în care se vor urma materiile clasei IV primare. Toate cursurile se vor preda în liceu de către profesorii bine cunoscui ai acestui Institut.

Prospectul Liceului și condițiunile de admitere se trimit ori cărui persoane car vea face cerere Direcțiunei Liceului 138 Calea Victoriei București unde se primește chiar de acum cererile de înscriere.

Numărul elevilor este strict limitat în fie-care clasă.

CEL MAI EFICACE CONTRA TUTUROR INSECTELOR

are o proprietate minunăta de a stîrpi insectele cu mare ușeală fără a lăsa vre o urmă. Stîrpește total și radical ploștile și purcii.

Curata cu siguranța bucatariile de gândaci.

Departeaza imediat molice.

Ne scapa îndata de muste.

Apara animalele domestice și plantele, atât de insectele ce le supara, cât și bobocile ce produc ele.

Curata cu siguranța capul de paduchi.

Este de observat că „Zacherlin“ adevărat se vinde numai în flacoane originale nici de cum cu dramul.

Depou general: I. ZACHERL.

Viena I., Goldschmiedgasse 2.

În București la Drogueria Brus, Carl

Gersabek, Pharmacia la leul de aur, E. I. Rissdorfer, Drogueria I. Oves, Strada Academia, D. Martinovici, Pharmacia la Cerbu, F. W. Zurner Calea Victoriei 50, Gustav Rietz, Georges Kosmann.

În Bacău Pharmacia Racovita, în Bér-lad Maz. Frankel, în Brăila Pharmacia la Minerva, în Craiova Pharmacia (Franz Pohl), Pharmacia la Vulturul de aur, Pharmacia (Ed. Koteschweller), în Galați Konigl. Hof Apotheke (M. Brethner), Pharmacia la ville (Jean Oswald), Pharmacia din strada Portului, în Iași Pharmacia Victor Maugsch, Pharmacia Racovita, Pharmacia la Spiridon, Pharmacia Ed. Heyek, în Roman Pharmacia la Speranta, în Turnu-Severin Pharmacia la Imperatul Severus.

(Carl Bamshés Erben).

PENSIONATUL ENIU BALTEANU
— BUCUREȘTI —

Nº. 138. CALEA MOSILOR, Nº. 138

Primește școlari interni-externi pentru clasele primare, gimnaziale și Comerciale în condițiuni foarte avantajoase de pret.

Acest Institut a probat prin fapte că știe să se facă datoria în toate privințele de educație și instrucție, căci școlarii mari și rău nărăviți nu se primesc, toți școlarii cari au luat lecții în acest pensionat au fost promovați de comisia numita de guvern așa că nici unul n'a rămas repentent, ba nici chiar corigent de aceia li se dă atestate chiar de minister.

Școlarii cari urmează la școlile publice sunt așa de serios meditați în pension în cât nici unul nu se culca seara până nu și dă lecțiile de a doua zi.

Limba franceză și germană este obligatorie.

Școlarii acestui Institut pot urma la liceul Matei Basarab gimnasiu Lazăr și Mihai bravul și la școala de comerț.

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA“

Nº. 3, STRADA EPISCOPIEI, Nº. 3

ANUNCIU

Sub semnătul, de profesinse librar în orașul Bér-lad, am onoare a face cunoscut, ca aritmetica practică, pentru usul școlilor primare clasa II, III și IV de ambie sece, prelucrată de Mihai Leon fost Institutul superior și aprobată de ministrul instrucțiunei publice în anul 1881, s'a reaprobat chiar acest an de onor ministru, recomandându-se, ca una din cele bune aritmetici pentru clasele primare în genere și se află de vânzare numai la librăria G. M. Barbu, situată în str. Ștefan cel Mare No. 13.

Tot-odată am onoare, a anunța, că această aritmetica, va apare în curend, corectată și adăgată.

Bér-lad, 15 August 1886.

Cu stimă, Gheorghe M. Barbu.

M. A. PAPADAT

AVOCAT

Str. Biserica leni No. 8 bis.

II INDUSTRIA ROMANA II

LUCIA-LAC

Cea mai mare economie pentru ori-ce persoană și care dă cel mai frumos, cel mai durabil lustru ghetelor, cismelor, pielei pentru trăsuri, curelelor pentru hamuri, centureanelor, ranițelor militare etc.

LUCIA-LAC

Ma are proprietatea de a păstra pielea moale, de a nu se crăpa sau rupe înainte de vreme și mai mult încă, de a nu străbate apa printr'nsa.

LUCIA-LAC

este unicul preparat până astăzi, care a reușit să întru-nească toate trebuințele pentru conservarea și lustruirea a ori-ce fel de piele, cu cea mai mare înlesnire, înlăturând peria și vacsul, cu un câștig de 50 la sută.

FLACONUL MARE 4 LEI; CEL MIC 50 B.

Inventat și preparat de d-l

I. BRANDUS, Farmacit.

BUCUREȘTI, 25 STRADA CLEMENTEI, 25.

REGIMUL DE LANA

AL

profesorului Doctor JAEGER

RECUNOSCUT PRETUTINDENI CA CEL MAI ESELENT

Medaliat acum în urma, de jurlul medical din Londra cu

MEDALIA DE AUR

Sub-semnătul având numai noi singuri dreptul de a fabrica vesmintele de lână ce se poartă pe dedesupt vestiminte zise Normale, precum și cuverturile de paturi în lână curată de Cămilă, garantând contra răcelei și a reumatismului.

Declarăm ca nu recunoastem ca veritabile de cât flanelele ce se găsesc în magazinul

AUX QUATRE SAISON

72, CALEA VICTORIEI 72 VIS-A-VIS DE PALATUL REGAL

Dr. Jaeger W. Benger's Soehne Stuttgart.

LOCUINTA

și

PENSIUNE

pentru elevi din liceu, avantajos mai cu osebite pentru cel din liceul St. Sava fiind foarte aproape.

Părinții doritori d'ași plasa copil în familie unde vor avea tot confortul și o bună îngrijire cu un pret potrivit, sunt rugați a se adresa Str. Puțu cu Plopu No. 4.

Pretul 1000 lei anual.

D. R. ROSETTI

AVOCAT

Strada Romana No. 21.

POMI RODITORI ALTOITI

de diferite specii, din cele mai renumite calitati și diferite etati, se află de vânzare la GEORGE IOANID, grădina numită Braslea, sub. Icoana, strada Polonă No. 104, aproape de biserică Icoanei. Premiat cu 1-ii pret: Medalii de aur la concursul agricol al comitului de Ilfov în anu 1881 și 1882, pentru noule varietăți de pere renumite: Regele și Regina României, Mihai Bravul, Stefan cel mare scl., cum și pentru alte specii.

Asemenea premiat cu primul pret: Diploma de onoare clasa I-a și la Expoziția cooperatorilor Români în anul 1883 pentru mai multe varietăți și calitati de diferite fructe.

Sunt 28 ani de când mă ocup cu Pomologia, pus fiind în dorința unui scop. Dorința scopului meu a fost și este, ca se vedă întreaga Românie a fi îmbracată cu cele mai bune fructe din toate speciile, rămând ea mândră vis-a-vis de celelalte State în privința calității fructelor, și ca se pot face de a mi se realisa dorința, m'am hotărât a reduce prețurile Pomilor prevăduți în Catalogul grădini de a fi pe viitor numai cu jumătate pret, ca prin această reducere se poată a cumpara ori-cine, iar cât pentru cele 15 specii de pere, producțiunile noul, ce nu se prevede în Catalogul, adică Regele și Regina României, Mihai Bravul, Stefan cel mare scl., aceste se vindea cu 10 lei pomu, acum însă va fi numai cu 3 lei, reducerea prețurilor va fi cu începere de toamna viitoare 1886.

Prețul pomilor se poate vedea în Catalog. — D-nii amatori din districte și din capitală, voină a avea Catalogul, se vor adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se va trimite. — Timpul pentru plantatul pomilor a sosit și tot-d'a-una toamna este mult mai bine de a se planta pomii. — D-nii amatori sunt rugați a mi trimite comanda cât de timpuriu, ca se pot a le trimite la timpul convenit.

DIN CAUSA FAMILIARA

DE VÂNZARE

În Turnu-Severin piața Tudor Vladimirescu toate necesariile pentru Cofetarie și Cărnărie cu Biliard precizările foarte moderate; vânzarea se poate face și în parte.

Doritorii se pot adresa la redacția acestui ziar.

ALECU A. BALS

AVOCAT

Strada Dreapta o. 24

BIBLIOGRAFIE

În editura Librăriei ZAHARIA NICOLAU

— DIN PLOESCI —

Au eșit de sub tipar :

Pr. Părvulescu. Primele lecțiuni de calcul sau sistema numerațiunei p. clasele primare de ambele sexe, prețul 20 bani.

Pr. Provincianu. Principii de Gramatica Română, lucrată pentru clasa II primară de ambele sexe.

Ediția II. Aprobată de onor. Minister cu ordin No. 1216 prețul 25 bani.

Frușina G. Stefanescu. Elemente de Istoria Sacră sau Biblica vechiului Testament pentru școlile primare ambele sexe, edițiunea III, prețul 25 bani.

P. Manulescu. Elemente de Gramatica latină pentru clasa I Gimnazială și Liceală prețul 1 leu 25 bani.

Exerciții la Gramatica latină pr. 60 b.

Iosef Ionescu junior și C. A. Crapellianu. Geografia județului Prahova cu planul urbei Ploesti și planurile plășilor județului și testul edi. II prețul 80 bani.

IN DEPOSIT

Diaconul N. Ionescu. Manual de Istoria Sacră vechiul testament p. clasa I Gimnazială prețul 1 leu 65 bani.

Capitan I. Protopopescu. Memoriai oficerilor și sub-oficerilor de ori-ce armă în recunoaștere prețul 1 leu 50 bani.

Manual de gimnastică și instrucție militară prețul 2 lei.

C. A. Crapellianu. Harta județului Prahova format mare prețul 2 lei.

Cristu S. Negoescu. Retorica prețul 3 lei, 50 bani.

Librăria mai posedă un mare asortiment de cărți școlare, Române, Germane, Franceze, Elene și Italiene, furnituri pentru școli, cancelarii și biurouri. Prețurile foarte moderate. Serviciul prompt.

INSTITUTUL MEDICAL

BUCUREȘTI

6.—STRADA VESTEI.—6

Sectia medicala

1. Hydroterapia — 2. Electrizare — 3. Inthopédie — 4. Gimnastică medicală — 5. Orhalați — 6. Masajii sistematici — 7. Serviciuila domiciliu — 8. Consultații medicale.

Sectia higienica

1 Bae abur 2.50
1 Bae de puțină cu și fără dușe 2.—
medicamente 4.—
1 dușe rece sistematică cu basin 1.—

BAI DE ABUR SI DE PUTINA

Notă 1. Băile de abur sunt deschise în toate zilele de la 7 ore dimineața până la 7 ore seara. — 2. Pentru dame însă băile de abur, o-dată pe săptămână în vineria de la 7 ore dimineața până la 2 post-meridiane.

Prețurile la secția medicală conform Directiunea

INCEPUTUL CURSURILOR LA 27 OCTOMBRE

INSTITUTUL FROHLICH

MARE PENSIONAT DE FETE CU OPT CLASE, CU CURSURI SUPERIOARE

WIENA I. BEZIRK, GRUNNGANGERGASSE Nº I.

Pe timpul verei în VILLA proprie de la BADEN, aproape de Wiens.

O deosebita atentiune se da pentru studiul muzicii și al limbilor moderne.

Se primește interes pentru conservatoriu.

INCEPUTUL CURSURILOR LA 27 OCTOMBRE

INCEPUTUL CURSURILOR LA 27 OCTOMBRE

UN ABSOLVENT DE LICEU noștinți do-rește, a se angaja ca pedagog la vre-un institut sau ca mediator în vre-o familie. Condițiuni avantajoase. A se adresa la redacția noastră.

O DOMNISOARA (Eleva a lui MARMONTEL) dă lecțiuni de piano și solfegiu după metoda Conservatorului din Paris. Ase adresa Calea Grivița, 51.

PANTELIU POPASU

Licentiat în drept și în științele politice; vechiu advocat al Curței de Casațiune; fost adese deputat al Galațiilor, după o lipsire de 20 ani, așezându-se din nou în București, și a redeschis cancelaria sa de advocatură în Strada Academia No. 41, etagiul I, alături de Bursa și Camera de Coret, în Casele D-rului Leon Steiner.

Orele de consultațiune de la 8 — 11 înainte de prânz și de la 3 — 5 după prânz.